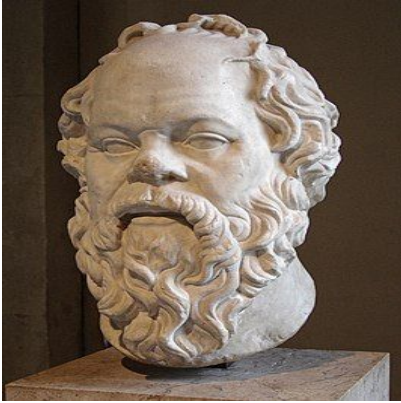

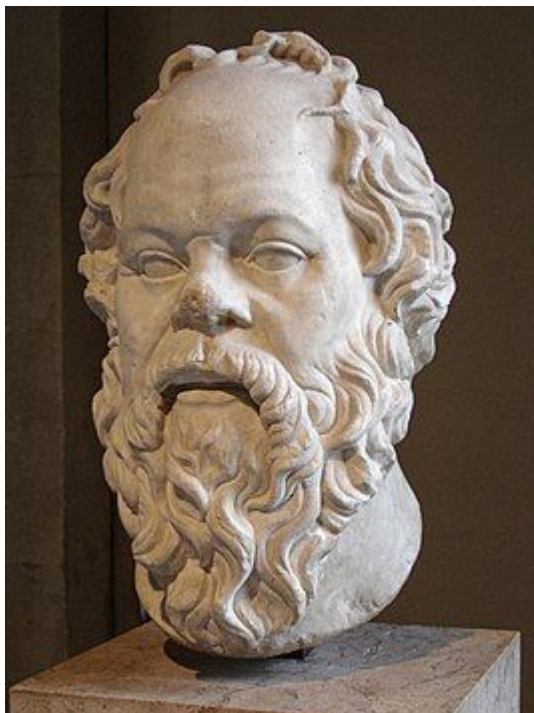
Socrates's death

Description

Socrates was charged and eventually sentenced to death for the following, which were very quickly formulated charges:

- Socrates' rejection of the gods recognized by the state,
- Socrates' introduction of new gods, and
- Socrates' seduction (in moral terms) of the youth.

This refers in general to his rejection of authority, which he repeatedly tried to relativize through his Socratic dialogue with the citizens of Athens.

Socrates (470–399 BC)

Het vonnis

Volgens het vonnis moesten de juryleden beslissen over een passende straf. De aanklagers van Socrates pleitten voor de doodstraf. Socrates zelf betoogde daarentegen met weinig bedachtzaam sarcasme dat hij beloond moest worden voor zijn daden. Na kort beraad stelde hij in plaats daarvan een kleine boete voor.

Volgens de Atheense wet werd de doodstraf uitgevoerd met een kopje giftige scheerling. Scheerling is een dodelijke plant die ervoor zorgt dat het slachtoffer een soort gedwongen zelfmoord pleegt.

Socrates drinkt het gif

Plato over Socrates

In Plato's werk 'Apology' wordt verhaald over het Socrates-proces. In Plato's werk 'Phaedon' beschrijft hij als ooggetuige de gebeurtenissen op de dag des doods, die de veroordeelde in het gezelschap van vrienden in de gevangenis doorbracht. Het grootste deel van zijn verslag is de volledige weergave van een filosofische discussie die Socrates toen voerde. Bekend daarvan is de discussie over de onsterfelijkheid van de menselijke ziel.

Socrates had ballingschap kunnen voorstellen in plaats van de doodstraf om zijn leven te redden. De rechtbank had uiteindelijk echter alleen de keuze tussen de doodstraf en de onbeduidende boete die Socrates zelf had voorgesteld, dus stemden ze voor de eerste.

De feitelijke gronden voor de beschuldiging van Socrates en de daaropvolgende executie zijn enigszins onduidelijk. De beschuldigingen zijn erg vaag, maar het is onwaarschijnlijk dat ze iets met religie te maken hadden, zoals wordt beweerd. De filosoof en zijn antidemocratische leer werden meer gezien als een bedreiging voor de heersers van Athene.

De Dertig Tirannen

De stadstaat Athene was net hersteld van een periode van grote instabiliteit, waarin een opstandige organisatie genaamd ‘De Dertig Tirannen’¹ de democratische regering omver had geworpen. Een meedogenloos terreurregime dat duizenden onschuldige burgers verbannen en executeerde, probeerde een oligarchisch² bewind te vestigen. De leider van de Dertig Tirannen, *Critias*, was een leerling van Socrates. Dit verband heeft er waarschijnlijk toe geleid dat de leraar ter dood werd veroordeeld.

Socratische Methode

Tegenstrijdige verslagen over Socrates maken een reconstructie van zijn filosofie bijna onmogelijk. Socrates oefende een sterke invloed uit op filosofen in de latere oudheid en is dat ook in de moderne tijd blijven doen.

Een fundamenteel kenmerk van Plato’s *Socrates* is de socratische methode, of de methode van weerlegging. Het is het meest prominent aanwezig in de vroege werken van Plato, zoals *Apology*, *Crito*, *Gorgias*, *Republic I* en anderen.

De typische methode verloopt als volgt:

Socrates begint een discussie over een onderwerp met een bekende expert op dat gebied, meestal in het gezelschap van enkele jonge mannen en jongens, en bewijst door dialoog dat de overtuigingen en argumenten van de expert tegenstrijdig zijn.

Socrates brengt de dialoog op gang door zijn gesprekspartner om een definitie van het onderwerp te vragen. Naarmate hij meer vragen stelt, spreken de antwoorden van de gesprekspartner uiteindelijk de eerste definitie tegen. De conclusie is dat de expert de definitie in eerste instantie niet goed kende.

De gesprekspartner kan met een andere definitie komen. Die nieuwe definitie komt op zijn beurt onder de loep van socratische vragen. Met elke ronde van vraag en antwoord hopen Socrates en zijn gesprekspartner de waarheid te benaderen. Vaker blijven ze hun onwetendheid onthullen (en dit weerspiegelt Socrates’ credo: ‘Ik weet dat ik niets weet’).

Aangezien de definities van de gesprekspartners meestal de gangbare mening over een kwestie vertegenwoordigen, roept de discussie twijfel op over de algemene mening.

¹ De Dertig Tirannen waren een pro-Spartaanse oligarchie die in Athene was geïnstalleerd na haar nederlaag in de Peloponnesische oorlog in 404 v.Chr. Op verzoek van *Lysander* werden de Dertig gekozen als een tirannieke regering, niet alleen als een wetgevende commissie. De Dertig Tirannen behielden slechts acht maanden de macht. Hoewel kort, resulteerde hun regering in de moord op 5%

van de Atheense bevolking, de confiscatie van eigendommen van burgers en de verbanning van andere democratische aanhangers. Ze werden bekend als de 'Derig Tirannen'• vanwege hun wrede tactieken.

De twee leidende leden waren *Critias* en *Theramenes*.

² Oligarchie (van het Griekse oligarchĩa 'heerschappij door weinigen') is een vorm van machtsstructuur waarin de macht berust bij een klein aantal mensen.

Datum aangemaakt

2022/05/26

default watermark